

Sygn. akt VII Kz 169/19

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – SSO Beata Jarosz

Protokolant: Justyna Szczap

po rozpoznaniu w sprawie **Ł. S.**

s. A. i A., ur. (...) w C.

obwinionego o wykroczenie z art. 51 par. 1 k.w.

zażalenia wniesionego w dniu 26.02.2018r. przez pokrzywdzonego E. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie
z dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt XI W 130/19

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

na podstawie art.109 §2 k.p.w. w zw. z art.437 § 2 k.p.k.

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w zakresie podstawy umorzenia w ten sposób, że w miejsce podstawy art. 5 §2 kpsw winno być art. 5 §1 pkt 1 i 2 k.p.s.w.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Częstochowie na podstawie art. 59 § 2 k.p.k. w związku z art. 5 § 2 k.p.w. odmówił wszczęcia postępowania w sprawie przeciwko Ł. S. o popełnienie wykroczenia z art. 51 §2 k.w. k.w. na szkodę E. M. i M. M. w następstwie wniesienia przez Komendę Miejską Policji w C. wniosku o ukaranie, z powodu częściowo braku znamion czynu zabronionego oraz częściowo braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia wykroczenia przez Ł. S..

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem pokrzywdzony E. M..

Postanowieniu temu zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 51 §2 k.w. poprzez bezpodstawne uznanie, że zachowanie obwinionego nie wyczerpywało znamion czynu z w/w wykroczenia;
2. art. 8 kpsw w zw. z art. 7 kpk poprzez przeprowadzenie dowolnej oceny dowodów i uznanie wbrew doświadczeniu życiowemu, że zachowanie sprawcy nie wyczerpywało znamion wykroczenia, podczas gdy z zeznań pokrzywdzonych wynika, że obwiniony będąc pod wpływem alkoholu wspólnie z innymi osobami zakłócił spoczynek nocny pokrzywdzonym.

Stawiając powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Zgodnie z art. 5 § 1 pkt. 1 k.p.w. Sąd odmawia wszczęcia postępowania jeżeli brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego wyczerpującego znamiona wykroczenia. Brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia wykroczenia, **to brak dostatecznego prawdopodobieństwa (brak dowodów), że czyn popełniła osoba, którą się o to podejrzewa.** W tym miejscu należy podkreślić, że brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia wykroczenia zachodzi w sytuacji braku jakichkolwiek dowodów świadczących o popełnieniu przez obwinionego przypisywanego mu czynu, a **nie może być efektem oceny dowodów.** Z kolei w myśl art. 5 § 1 pkt. 2 k.p.w Sąd odmawia wszczęcia postępowania jeżeli czyn nie zawiera znamion wykroczenia.

Słusznie Sąd Rejonowy uznał, że w niniejszej sprawie zaistniały obie te podstawy odmowy wszczęcia postępowania – to jest częściowo brak jest w zachowaniu Ł. S. znamion wykroczenia, a częściowo nie przedstawił oskarżyciel dowodów sprawstwa Ł. S.. Niestety Sąd Rejonowy nie wskazał w części wstępnej swego rozstrzygnięcia prawidłowej podstawy prawnej umorzenia i stąd koniecznym było dokonanie stosownej korekty - w miejsce podstawy art. 5 §2 kpsw winno być art. 5 §1 pkt 1 i 2 k.p.s.w.

Przechodząc szczegółowo do zarzutów zażalenia wskazać należy, że Sąd Rejonowy słusznie uznał, że w zachowaniu Ł. S. brak jest znamion wykroczenia z art. 51 § 2 k.w. Zgodnie z treścią art. 51§ 1 k.w kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorzenie w miejscu publicznym. W myśl zaś art. 51 § 2 k.w. jeżeli czyn określony w § 1 ma charakter chuligański lub sprawca dopuszcza się go, będąc pod wpływem alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka sprawca podlega surowszej odpowiedzialności z tego przepisu.

Wedle zarzutu wniosku o ukaranie zachowanie obwinionego miało polegać na zakłóceniu spoczynku nocnego E. M. i M. M. poprzez rozmowy i hałas. Tymczasem pokrzywdzeni wyraźnie wskazali w swych zeznaniach, że obudziły ich **nie rozmowy**, ale „hałas głośnego metalicznego odgłosu uderzenia, tak jakby ktoś z dużą siłą uderzył w metalowe przesłó”. Dalej w swych zeznaniach pokrzywdzeni skupili się na opisywaniu sytuacji dotyczącej zrywania plakatów wyborczych, to jest czynu niezwiązanego z zarzutem. Tym samym Sąd Okręgowy podziela pogląd, Sądu Rejonowego, że zachowanie opisane w zarzucie, a polegające na „rozmowach” nie wyczerpywało znamion wykroczenia z art. 51 § 2 k.w., gdyż to nie rozmowy zakłócały spoczynek nocny.

Nie zasługiwał także na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 8 kpsw w zw. z art. 7 kpk poprzez przeprowadzenie dowolnej oceny dowodów i uznanie wbrew doświadczeniu życiowemu, gdyż w istocie Sąd Rejonowy nie dokonywał oceny materiału dowodowego. Sąd Rejonowy stwierdził jedynie, że z samych zeznań pokrzywdzonych wynika, że to nie rozmowy obwinionego i jego znajomych zakłóciły spokój nocny pokrzywdzonych.

Odnosnie drugiego opisanego w zarzucie zachowania obwinionego, które miało zakłócać spoczynek nocny pokrzywdzonych, to wskazać należy, że istotnie brak jest dowodów, że to obwiniony uderzał metalowym prętem. Obwiniony szedł w grupie osób i każda z tych osób mogła tego dokonać. Odpowiedzialność karna oparta jest zaś na zasadzie odpowiedzialności indywidualnej. Skarżący nie podniósł żadnych zarzutów, z których by wynikało, że dysponuje dowodami na to, że to obwiniony uderzył metalowym prętem. Odnosnie zarzutów dotyczących tego, że obwiniony zrywał plakaty wyborcze, to wskazać należy, że to zachowanie nie jest objęte zarzutem.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.